

[J. S. Foget.]

Parlamentarikere. Denne Opførsel af Landbrugsministeren viser det stik modsatte. Den viser en Diktaturtilbøjelighed uden Lige. Den knækker fuldkommen Folkets Tro paa en uafhængig Domsagt, og den er et Forsøg paa at knægte den Ret, som enhver i dette Ting dog hidtil har haft til at udøve parlamentarisk Kontrol. Derfor maa den højtærede Minister staa til Ansvar for sin Optræden i denne Sag. Derfor er Sagen ikke alene af juridisk, men i endnu højere Grad af rent principiel, politisk Karakter, og derfor gør de, som ved den kommende Afstemning enten stemmer imod eller undlader at stemme for at kræve Ministeren til Ansvar, sig til medskyldige og dermed medansvarlige for, at saadanne Forhold tolereres og opretholdes.

Dette gælder i ganske særlig Grad om det andet Forhold, som vi kræver Ministeren til Ansvar for. Det er et saa utvetydigt Overgreb, at der ikke kan være nogen som helst Tvivl om, at den højtærede Minister her har handlet paa en Maade, der er absolut ulovlig og i Tilfælde af Rigsretstiltale maa føre til hans Dømfældelse. Om dette Forhold siger Dommen:

„Under Hensyn til, at Efterforskningen ved Skrivelse af 11. Juni 1935 blev udvidet, hvorved Udvalgets Medlemmer og Generalsekretæren følte sig særlig foranlediget til at søge Sagførerbistand, findes der ikke at burde tilkendes de paagældende noget Beløb til Dækning af Udgifter hertil.“

Denne Domsafgørelse skulde synes tydelig og klar for enhver. Ikke desto mindre meddelte den højtærede Minister straks efter Pressen, at han paa Trods af Dommen agtede at lade disse Udgifter betale af offentlige Midler. Hermed gør Ministeren sig da skyldig i to Overgreb. For det første: Efter at Ministeren har grebet ind over for den dømmende Myndighed for at faa den Domsafgørelse, han ønsker, og det trods dette viser sig, at der er et Punkt i Dommen, som ikke behager Ministeren, saa ignorerer Ministeren dette Punkt og udfører en Handling, som er i direkte Modstrid hermed. Jeg nævnte før, at Ministerens Indgreb i Sagen knækker Folkets Tro paa en uafhængig Domsagt. Man kan hertil føje, at det her nævnte Overgreb medvirker til, at Folket i Almindelighed mister Tilliden til Domstolenes Afgørelser, naar en hvilken som helst Minister uden videre kan nægte at bøje sig for Dommen, kan handle lige stik imod den.

For det andet: Ministeren uddeler uden nogen som helst Lovhjemmel offentlige

Midler til private Protegeer. Dette er ganske uhørt. Det er en Administration af offentlige Midler, som i en hvilken som helst anden Situation, udført af en hvilken som helst underordnet Embedsmand eller valgt Tillidsmand i en Institution, uvægerligt vilde medføre Krav om Tilbagebetaling og Straf.

Straks da Ministerens Beslutning om at udbetale Pengene af Kødpuljen blev offentliggjort, protesterede begge Landbrugsrets Andels-Kreatursalgsforeninger herimod, Danske Landbrugeres Kødforsyning ved dets Bestyrelse og De samvirkende Andels-Kreatursalgsforeninger ved deres Formand og Generalforsamlingen i dennes lokale Afdeling i Aalborg. De Landbrugsorganisationer, som repræsenterer Kreatursalget, har saaledes protesteret i Tide. Jeg har ligeledes set, at de konservative Medlemmer af det politiske Udvalg, som er nedsat for at føre Tilsyn med Administrationen af Loven og med Statens Administration af Kreatursalget, har fremsat en offentlig Protest. Der har saaledes været fremsat tilstrækkeligt med Advarsler over for den højtærede Minister, men disse er prellet af mod Ministeren, og Pengene er udbetalt.

Den Sum, der er udbetalt, maa, saa vidt jeg kan beregne, ligge mellem 35 000 Kr. og 40 000 Kr. Dette har man altsaa haft Raad til, hvorimod det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen ved Debatten om det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsens Udlevering paa Regeringens Vegne begrundede Afslaget paa Kravet om at mangfoldiggøre Sagens Akter, saa Tingets Medlemmer kunde faa Lejlighed til at skaffe sig Indsigt i, hvad de tog Stilling til, med, at det havde man skam ikke Raad til — og dette Arbejde vilde med Lethed have været udført i Duplikering for 12 000—15 000 Kr. Altsaa, et Andragende om at skaffe Tingets Medlemmer en objektiv Oplysning om de Forhold, Tinget skulde tage Stilling til, som vilde medføre en Udgift paa 12 000—15 000 Kr., blev afslaaet paa Trods af Løfte herom paa et tidligere Tidspunkt, men naar det gjaldt de hovedrige Eksportørers private Udgifter til et Beløb af op imod 40 000 Kr., betalte man dem glat væk. Det er altsaa dette, Regeringen kalder sandt Demokrati og sand Parlamentarisme! Det er paa dette Grundlag, Regeringen indbyder Oppositionen til sagligt Samarbejde!

Det er en underlig Skæbnens Ironi, at det i Dag er en socialdemokratisk Minister, der staaer anklaget. For 28 Aar siden, den 23. Maj 1908, udtalte forhenværende Minister